ஸ்ரீரஸ்து.
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி எழுதிய

நித்யாநுஷ்டாநபத்ததி

॥ नित्यानुष्ठान पद्धतिः ॥

முன்னுரை

வைதிக வ்ருத்தியில் போதுபோக்கமுடியாமல் பெரும்பாலும் உத்தியோகங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் ஊன்றியிருக்கும் ஆஸ்திகர்களில் தங்களுடைய அவகாசத்திற்குத் தக்கபடி செய்யக்கூடிய நித்யாநுஷ்டாநுதி க்ரமங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவார் பலருளர், அன்னவர்களின் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யவே இச்சிறு புத்தகம் எழுதப்படுகின்றது. வேதவிண்ணப்பம் முதலானவையெல்லாம் இதிலடங்கும்.

* பின்மாலை படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, தீர்த்தமாடும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, தேவர்ஷி பித்ருதர்ப்பணம், குருபரம்பரைகள், திருவாராதனத்தில் அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, அமாவாஸ்யை க்ரஹணம் முதலான ஸமயங்களில் செய்யவேண்டிய தர்ப்பண க்ரமம், யஜ்ஞோபவீதமணியும்போது சொல்லவேண்டியவைகள், இரவில் சயனிக்கும்போது அநுஸந்திக்க வேண்டியவை முதலானவையெல்லாம் இப் புத்தகத்தில் விளக்கப்படும்.

பின்மாலை துயில் விட்டெழுதல்.

ஹரிர்ஹரி:, ஹரிர்ஹரி: என்று செல்லிக்கொண்டே படுக்கையை விட்டெழுந்ததும் கைகாலலம்பி ஆசமனமும் ப்ராணாயாமமும்செய்து சுத்தமான வோரிடத்திலிருந்துகொண்டு, இதன்கீழே குறிக்கப்படுகின்ற சுலோகங்களை யதாசக்தி அநுஸந்திப்பது. சுலோகங்கள் சொல்ல இயலாதவர்கள் மேலே எழுதப்படும் பாசுரங்களை யநுஸந்திப்பது. இரண்டையும் அநுஸந்திப்பது நலமே.

(சுலோகங்கள்.)

हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः। अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः॥

ஹரிர் ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:. ।
அநிச்சயாபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹத்யேவ ஹி பாவக: ॥

वाराणस्यां कुरुक्षेत्रे नैमिशारण्य एव च। दत्तं स्यात्तेन येनोक्तं हरिरित्यक्षरद्वयम्॥

வாராணஸ்யாம் குருக்ஷேத்ரே நைமிசாரண்ய ஏவ ச ।
தத்தம் ஸ்யாத் தேந யேநோக்தம் ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம் ॥

कौसल्यासुप्रजाराम! पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते । उत्तिष्ठ नरशार्दूल ! कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥

கௌஸல்யாஸுப்ரஜாராம ! பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே |
உத்திஷ்ட நரசார்தூல ! கர்த்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் ||

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द ! उत्तिष्ठ गरुडध्वज ! । उत्तिष्ठ कमलाकान्त ! त्रैलोक्यं मङ्गलं कुरु ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த ! உத்திஷ்ட கருடத்வஜ ! |
உத்திஷ்ட கமலாகாந்த ! த்ரைலோக்யம் மங்களம் குரு ||

(மேல் சுலோகங்கள் நடாதூரம்மாள் அருளியவை)

सत्सङ्गाद्भवनिस्पृहो गुरुमुखात् श्रीशं प्रपद्यात्मवान् प्रारब्धं परिभुज्य कर्मशकलं प्रक्षीणकर्मान्तरः ।
न्यासादेव निरङ्कुशेश्वरदयानिर्लूनमायान्वयः हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वारा बहिर्निर्गतः ॥ १

ஸத்ஸங்காத் பவநிஸ்ஸ்ப்ருஹோ குருமுகாத் ஸ்ரீசம் ப்ரபத்யாத்மவாந்
ப்ராரப்தம் பரிபுஜ்ய கர்மசகலம் ப்ரக்ஷீணகர்மாந்தர: |
ந்யாஸாதேவ நிரங்குசேச்வரதயாநிர்லூநமாயாந்வய:
ஹார்தாநுக்ரஹலப்தமத்யதமநித்வாரா பஹிர் நிர்க்கத: ||

मुक्तोऽर्चिर्दिन पूर्वपक्षषडुदङ्मासाब्दवातांशुमद्ग्लौविद्युद्वरुणेन्द्रधातृमहितः सीमान्तसिन्ध्वाप्लुतः ।
श्रीवैकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं तस्मिन्परब्रह्मणः सायुज्यं समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्यः पुमान् ॥ २

முக்தோர்ச்சிர்திநபூர்வபக்ஷஷடுதங்மாஸாப்தவாதாம்சுமத்
க்லௌவித்யுத்வருணேந்த்ரதாத்ருமஹிதஸ் ஸீமாந்தஸிந்த்வாப்லுத: |
ஸ்ரீவைகுண்டமுபேத்ய நித்யமஜடம் தஸ்மிந் பரப்ரஹ்மண:
ஸாயுஜ்யம் ஸமவாப்ய நந்ததி ஸமம் தேநைவ தந்ய: புமாந் ||

प्रातर्नित्यानुसन्धेयं परमार्थं मुमुक्षुभिः । श्लोकद्वयेन संक्षिप्तं सुव्यक्तं वरदोऽब्रवीत् ॥

ப்ராதர் நித்யாநுஸந்தேயம் பரமார்த்தம் முமுக்ஷுபி: |
ச்லோகத்வயேந ஸம்க்ஷிப்தம் ஸுவ்யக்தம் வரதோப்ரவீத் ||

(மேலிரண்டு ச்லோகங்களும் கஜேந்திரமோக்ஷ விஷயமாக
அம்மாள் தாமே யருளிச் செய்தவை)

ग्राहग्रस्ते गजेन्द्रे रुवति सरभसं तार्क्ष्यमारुह्य धावन् व्याघूर्णन्माल्यभूषावसनपरिकरो मेघगम्भीरघोषः ।
आबिभ्राणो रथाङ्गं शरमसिमभयं शंखचापौ सखेटौ हस्तैः कौमोदकीमप्यवतु हरिरसौ अंहसां संहते नः ॥

க்ராஹக்ரஸ்தே கஜேந்த்ரே ருவதி ஸரபஸம் தார்க்ஷ்யமாருஹ்ய தாவந்
வ்யாகூர்ணந்மால்யபூஷாவஸநபரிகரோ மேககம்பீரகோஷ: |
ஆபிப்ராணோ ரதாங்கம் சரமஸிமபயம் சங்கசாபௌ ஸகேடௌ
ஹஸ்தை: கௌமோதகீமப்யவது ஹரிரஸௌ அம்ஹஸாம் ஸம்ஹதேர் ந: ||

नक्राक्रान्ते करीन्द्रे मुकुलितनयने मूलमूलेति खिन्ने नाहं नाहं न चाहं न च भवति पुनस्तादृशो मादृशेषु ।
इत्येवं त्यक्तहस्ते सपदि सुरगणे भावशून्ये समस्ते मूलं यः प्रादुरासीत् स दिशतु भगवान् मङ्गलं सन्ततं नः ॥

நக்ராக்ராந்தே கரீந்த்ரே முகுலிதநயநே மூலமூலேதி கிந்நே
நாஹம் நாஹம் ந சாஹம் ந ச பவதி புநஸ் தாத்ருசோ மாத்ருசேஷு |
இத்யேவம் த்யக்தஹஸ்தே ஸபதி ஸுரகணே பாவசூந்யே ஸமஸ்தே
மூலம் ய: ப்ராதுராஸீத் ஸ திசது பகவாந் மங்களம் ஸந்ததம் ந: ||

(அம்மாள் தாமேயருளிச் செய்த பரத்வாதி பஞ்சகம்)

(பரத்வநிலை)

उद्यद्भानुसहस्रभास्वरपरव्योमास्पदं निर्मलज्ञानानन्दघनस्वरूपम अमलज्ञानादिभिष्षड्गुणैः ।
जुष्टं सूरिजनाधिपं धृतरथाङ्गाब्जं सुभूषोज्ज्वलं श्रीभूसेव्यमनन्तभोगिनिलयं श्री वासुदेवं भजे ॥

உத்யத்பாநுஸஹஸ்ரபாஸ்வரபரவ்யோமாஸ்பதம் நிர்மல
ஜ்ஞாநாநந்தகநஸ்வரூபம் அமலஜ்ஞாநாதிபிஷ் ஷட்குணை: |
ஜுஷ்டம் ஸூரிஜநாதிபம் த்ருதரதாங்காப்ஜம் ஸுபூஷோஜ்ஜ்வலம்
ஸ்ரீபூஸேவ்யமநந்தபோகிநிலயம் ஸ்ரீவாஸுதேவம் பஜே ||

(வ்யூஹநிலை)

आमोदे भुवने प्रमोद उत सम्मोदे च सङ्कर्षणं प्रद्युम्नञ्च तथाऽनिरुद्धमपि तान् सृष्टिस्थिती चाप्ययम् ।
कुर्वाणान् मतिमुख्यषड्गुणवरैर्युक्तान् त्रियुग्मात्मकैः व्यूहाधिष्ठितवासुदेवमपि तं क्षीराब्धिनाथं भजे ॥

ஆமோதே புவநே ப்ரமோத உத ஸம்மோதே ச ஸங்கர்ஷணம்
ப்ரத்யும்நஞ்ச ததாநிருத்தமபி தாந் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதீ சாப்யயம் |
குர்வாணாந் மதிமுக்க்யஷட்குணவரைர் யுக்தாந் த்ரியுக்மாத்மகை:
வ்யூஹாதிஷ்டிதவாஸுதேவமபி தம் க்ஷீராப்திநாதம் பஜே ||

(விபவ நிலை)

वेदान्वेषण मन्दराद्रिभरण क्ष्मोध्दारण स्वाश्रित-प्रह्लादावन भूमिभिक्षण जगद्विक्रान्तयो यत्क्रियाः ।
दुष्टक्षत्रनिबर्हणं दशमुखाद्युन्मूलनं कर्षणं कालिन्द्या अतिपापकंसनिधनं यत्क्रीडितं तं नुमः ॥

வேதாந்வேஷண மந்தராத்ரிபரண க்ஷ்மோத்தாரண ஸ்வாச்ரித
ப்ரஹ்லாதாவந பூமிபிக்ஷன ஜகத்விக்ராந்தயோ யத்க்ரியா: |
துஷ்டக்ஷத்ரநிபர்ஹணம் தசமுகாத்யுந்மூலநம் கர்ஷணம்
காளிந்த்யா அதிபாபகம்ஸநிதநம் யத்க்ரீடிதம் தம் நும: ||

(அந்தர்யாமி நிலை)

यो देवादि चतुर्विधेषु जनिषु ब्रह्माण्डकोशान्तरे सम्भक्तेषु चराचरेषु च विशन्नास्ते सदाऽन्तर्बहिः ।
विष्णुं तं निखिलेष्वणुष्वणुतरं भूयस्सु भूयस्तरं स्वाङ्गुष्ठप्रमितं च योगिहृदयेष्वासीनमीशं भजे ॥

யோ தேவாதி சதுர்விதேஷு ஜநிஷு ப்ரஹ்மாண்ட கோசாந்தரே
ஸம்பக்தேஷு சராசரேஷு ச விசந்நாஸ்தே ஸதாந்தர் பஹி: |
விஷ்ணும் தம் நிகிலேஷ்வணுஷ்வணுதரம் பூயஸ்ஸு பூயஸ்தரம்
ஸ்வாங்குஷ்டப்ரமிதஞ்ச யோகிஹ்ருதயேஷ்வாஸீநமீசம் பஜே ||

(அர்ச்சாவதார நிலை)

श्रीरङ्गस्थलवेङ्कटाद्रिकरिगिर्यादौ शतेऽष्टोत्तरे स्थाने भौमनिकेतनेष्वपि सदा सान्निध्यमासेदुषे ।
अर्चारूपिणमर्चकाभिमततः स्वीकुर्वते विग्रहं पूजां चाखिलवाञ्छितान् वितरते श्रीशाय तस्मै नमः ॥

ஸ்ரீரங்கஸ்தலவேங்கடாத்ரிகரிகிர்யாதௌ சதேஷ்டோத்தரே
ஸ்தாநே பௌமநிகேதநேஷ்வபி ஸதா ஸாந்நித்யமாஸேதுஷே |
அர்ச்சாரூபிணமர்ச்சகாபிமதித: ஸ்வீகுர்வதே விக்ரஹம்
பூஜாஞ்சாகிலவாஞ்சிதாந் விதரதே ஸ்ரீசாய தஸ்மை நம: ||

प्रातर्विष्णोः परत्वादिपञ्चकस्तुतिमुत्तमाम् । पठन् प्राप्नोति भगवद्भक्तिं वरदनिर्मिताम् ॥

ப்ராதர் விஷ்ணோ: பரத்வாதிபஞ்சகஸ்துதிமுத்தமாம் ।
படந் ப்ராப்நோதி பகவத்பக்திம் வரதநிர்மிதாம் ॥

(இப்பத்து ச்லோகங்களையும் கண்ட பாடம் செய்வது சிரமமாக இருந்தால் முதலிரண்டு சுலோகங்களை மட்டும் அநுஸந்திப்பது. சிலநாள் வரை பின்மாலையில் புத்தகத்தைப் பார்த்தே வாசித்து வந்தால் நாளடைவில் எளிதாகப் பாடமாய் விடும்.)

திருப்பள்ளியெழுச்சியைப் பூர்த்தியாக அநுஸந்திப்பது. அல்லது முதற் பாசுரமும் முடிவு பாசுரமும்.

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணைந்தான் கனவிருளகன்றது காலையம் பொழுதாய்*
மதுவிரிந் தொழுகின மாமலரெல்லாம் வானவரரசர்கள் வந்து வந்தீண்டி*
எதிர்திசை நிறைந்தன ரிவரொடும் புகுந்த இருங்களிற் றீட்டமும் பிடியொடு முரசும்*
அதிர்தலி லலைகடல் போன்றுள தெங்கும் அரங்கத்தம்மா பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன விவையோ கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தன னிவனோ*
துடியிடையார் சுரிகுழல் பிழிந்துதறித் துகிலுடுத்தேறினர் சூழ்புன லரங்கா*
தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றியதோள் [தொண்டரடிப்பொடி யென்னு
மடியனை* அளியனென்றருளி யுன்னடியார்க் காட்படுத்தாய் பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

பிறகு சரீரசுத்தி க்ருத்யங்களை முடித்துக்கொண்டு பல் விளக்குதல் முதலியவற்றைச் செய்வது. பல் விளக்கும்போது உத்தரீயத்தைத் தலையில் சுற்றிக்கொண்டு உட்காரவேணும். பல் விளக்குவதற்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனம் செய்யவேணும். ஆசமனமென்பது எப்போதும் இரண்டு தடவை செய்யவேணும். பஹிர்ப்பூமிக்குப் போய் 12 தடவை கண்டூஷம் செய்த பிறகு மூன்று தடவை ஆசமனம் செய்யவேணும்.

(ஆசமநமந்த்ரம்—आचमनमन्त्र:)

(இளமையில் கற்றிருந்தாலும் நினைப்பூட்டுகிறபடி)

अच्युताय नमः अनन्ताय नमः गोविन्दाय नमः ॥ केशवाय नमः नारायणाय नमः माधवाय नमः
गोविन्दाय नमः विष्णवे नमः मधुसूदनाय नमः त्रिविक्रमाय नमः वामनाय नमः
श्रीधराय नमः हृषीकेशाय नमः पद्मनाभाय नमः दामोदराय नमः ।

அச்யுதாய நம:. அநந்தாய நம:. கோவிந்தாய நம:. கேசவாய நம:. நாராயணாய நம:. மாதவாய நம:. கோவிந்தாய நம:. விஷ்ணவே நம:. மதுஸூதநாய நம:. த்ரிவிக்ரமாய நம:. வாமநாய நம: ஸ்ரீதராய நம:. ஹ்ருஷீகேசாய நம:. பத்மநாபாய நம:. தாமோதராய நம:.

(ப்ராணாயாம மந்த்ரம்—प्राणायाम मन्त्र:)

ओं भूः. ओं भुवः. ओं सुवः. ओं महः. ओं जनः. ओं तपः. ओं सत्यम् । तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसः अमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ।

ஓம் பூ:. ஓம் புவ:. ஓம் ஸுவ:. ஓம் மஹ:. ஓம் ஜந:. ஓம் தப: ஓம் ஸத்யம்.
தத் ஸவிதுர் வரேண்யம். பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி. தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்.
ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸ: அம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ் ஸுவரோம்.

தீர்த்தமாடும் க்ரமம். தடாகத்தில் (யதாஸௌகர்யம் ஏதேனும் நீர்நிலையில்) நீராடும்போது ஆசமனமும் ப்ராணாயாமமும் செய்து சில ச்லோகங்களையும் பாசுரங்களையும் அநுஸந்திக்க வேணும். (அவையாவன).

कावेरीमवगाहिषीय भगवद्भोगान्तरायीभवत्कर्मक्लेशफलाशयप्रशमनोद्वेलामलस्रोतसम् ।
जन्तोस्संसरतोऽर्चिरादिसरणिव्यासङ्गभङ्गाय या लोकेस्मिन् विरजेव वेल्लितजला श्रीरङ्गमालिङ्गति ॥

காவேரீமவகாஹிஷீய பகவத்போகாந்தராயீபவத்
கர்மக்லேசபலாசயப்ரசமநோத்வேலாமலஸ்ரோதஸம் ।
ஜந்தோஸ் ஸம்ஸரதோர்ச்சிராதிஸரணிவ்யாஸங்கபங்காய யா
லோகேஸ்மிந் விரஜேவ வேல்லிதஜலா ஸ்ரீரங்கமாலிங்கதி ॥

तापत्रयीमैन्दवपुष्करिण्यां निमज्ज्य निर्वापयितास्मि यस्याः ।
अभ्यासतोऽपाम् अघमर्षणीनां चन्द्रस्सुधादीधितितामवाप ॥

தாபத்ரயீமைந்தவபுஷ்கரிண்யாம் நிமஜ்ஜ்ய நிர்வாபயிதாஸ்மி யஸ்யா: ।
அப்யாஸதோபாம் அகமர்ஷணீநாம் சந்த்ரஸ் ஸுதாதீதிதிதாமவாப ॥

विगाहे यामुनं तीर्थं साधुवृन्दावने स्थितम् । निरस्तजिह्मगस्पर्शे यत्र कृष्णः कृतादरः ॥

விகாஹே யாமுநம் தீர்த்தம் ஸாதுப்ருந்தாவநே ஸ்திதம் ।
நிரஸ்தஜிஹ்மகஸ்பர்சே யத்ர க்ருஷ்ண: க்ருதாதர: ॥

கொண்டைகெண்ட கோதைமீது தேனுலாவு கூனிகூன்
உண்டை கொண்டரங்க வோட்டியுண்மகிழ்ந்த நாதனூர்
நண்டையுண்டு நாரைபேர வாளைபாய நீலமே
அண்டை கொண்டுகெண்டை மேயுமந்த ணீரரங்கமே.

இலைத்தலைச் சரந்துரந்திலங்கை கட்டழித்தவன்
மலைத்தலைப் பிறந்திழிந்து வந்துநுந்து சந்தனம்
குலைத்தலைத் திறுத்தெறிந்த குங்குமக் குழம்பினோடு
அலைத்தொழுகு காவிரி அரங்கமேய வண்ணலே.

நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புனலும் நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலவிய பாற்கடலும்*
உன்றனக் கெத்தனையின்பந்தரும் உன்னிணை மலர்த்தாள்
என்றனக்குமது * இராமானுசா இவையீந்தருளே.

தீர்த்தத்தில் ப்ரணவத்தை யெழுதி அதில் ஆசார்யனுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் கங்காதி நதிகளையும் ஆவாஹநம் செய்து "இமம் மே கங்கே யமுநே ஸரஸ்வதி" என்றும் "கங்கை கங்கை யென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திட கிற்கும் கங்கை" என்றும் "கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி" என்றும் சொல்லிக்கொண்டு காதையும் மூக்கையும் விரல்களால் அமுக்கிக்கொண்டு ஹரிர்ஹரி: ஹரிர்ஹரி: என்று ஏழு முறை அவகாஹன ஸ்நானம் செய்வது,

தீர்த்தமாடியான பிறகு தலையையும் உடலையும் துணியால் துடைத்துக் கொள்ளும்போது அநுஸந்திக்க வேண்டியவை :—

काषायशोभि कमनीयशिखानिवेशं दण्डत्रयोज्ज्वलकरं विमलोपवीतम् ।
उद्यद्दिनेशनिभ मुल्लसदूर्ध्वपुण्ड्रं रूपं तवास्तु यतिराज ! दृशोर्ममाग्रे ॥

காஷாயசோபி கமநீயசிகாநிவேசம்
தண்டத்ரயோஜ்வலகரம் விமலோபவீதம் ।
உத்யத்திநேசநிப முல்லஸதூர்த்வபுண்ட்ரம்
ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ ! த்ருசோர் மமாக்ரே ॥

एतानि तानि भुवनत्रयपावनानि संसाररोगशकलीकरणौषधानि ।
जिह्वातले मम लिखानि यथा शिलायां रामानुजेति चतुराण्यमृताक्षराणि ॥

ஏதாநி தாநி புவநத்ரயபாவநாநி ஸம்ஸாரரோகசகலீகரணௌஷதாநி ।
ஜிஹ்வாதலே மம லிகாநி யதா சிலாயாம் ராமாநுஜேதி சதுராண்யம்ருதாக்ஷராணி ॥

कमलनयन वासुदेव विष्णो धरणिधराच्युत शङ्खचक्रपाणे ।
भव शरणमितीरयन्ति ये वै त्यज भट दूरतरेण तान् अपापान् ॥

கமலநயந வாஸுதேவ விஷ்ணோ தரணிதராச்யுத சங்கசக்ரபாணே ! ।
பவ சரணமிதீரயந்தி யே வை த்யஜ பட தூரதரேண தாந் அபாபாந் ॥

रमादयित रङ्गभूरमण कृष्ण विष्णो हरे ! त्रिविक्रम जनार्दन त्रियुग नाथ नारायण ।
इतीव शुभदानि यः पठति नामधेयानि ते न तस्य यमवश्यता नरकपातभीतिः कुतः ? ॥

ரமாதயித ரங்கபூரமண க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே !
த்ரிவிக்ரம ஜநார்தந த்ரியுக நாத நாராயண ।
இதீவ சுபதாநி ய: படதி நாமதேயாநி தே
ந தஸ்ய யமவச்யதா நரகபாதபீதி: குத: ? ॥

स्वपुरुषमभिवीक्ष्य पाशहस्तं वदति यमःकिल तस्य कर्णमूले ।
परिहर मधुसूदनप्रपन्नान् प्रभुरहमन्यनृणां न वैष्णवानाम् ॥

ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே ।
பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ॥

ये कण्ठलग्नतुलसीनलिनाक्षमालाः ये बाहुमूलपरिचिह्नितशङ्खचक्राः ।
ये वा ललाटफलके लसदूर्ध्वपुण्ड्राः ते वैष्णवा भुवनमाशु पवित्रयन्ति ॥

யே கண்டலக்நதுலஸீநலிநாக்ஷமாலா: யே பாஹுமூலபரிசிஹ்நிதசங்கசக்ரா: ।
யே வா லலாடபலகே லஸதூர்த்வபுண்ட்ராஸ் தே வைஷ்ணவா புவநமாசு பவித்ரயந்தி ॥

ஸ்நாநத்தின் பிறகு தேவர்ஷி பித்ரு தர்ப்பணம் செய்ய வேணும்.
ஆசமனமும் ப்ராணாயாமமும் செய்து

श्री भगवदाज्ञया भगवत्कैङ्कर्यरूपं देवर्षिपितृतर्पणं करिष्ये ।

" ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞயா பகவத்கைங்கர்யரூபம் தேவர்ஷிபித்ருதர்ப்பணம் கரிஷ்யே "

ब्रह्मादयो ये देवाः तान् देवान् तर्पयामि। सर्वान् देवान् तर्पयामि। सर्वदेवगणान् तर्पयामि। सर्वदेवपत्नीस्तर्पयामि। सर्वदेवगणपत्नीस्तर्पयामि।

"ப்ரஹ்மாதயோ யே தேவா:. தாந் தேவாந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வாந் தேவாந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வதேவகணாந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வதேவபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வதேவகணபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி."

என்று தேவதீர்த்தத்தாலே விடுவது. (பிறகு வடதிசை முகமாக)

कृष्णद्वैपायनादयः ये ऋषयः तान् ऋषीन् तर्पयामि। सर्वान् ऋषीन् तर्पयामि। सर्वर्षिगणान् तर्पयामि। सर्वर्षिपत्नीस्तर्पयामि। सर्वर्षिगणपत्नीस्तर्पयामि।

"க்ருஷ்ணத்வைபாயநாதய: யே ருஷய: தாந் ருஷீந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வாந் ருஷீந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வருஷிகணாந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வருஷிபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வருஷிகணபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி.

என்று ருஷிதீர்த்தத்தாலே விடுவது. (பிறகு ப்ராசீநாவீதியாகித் தெற்கு நோக்கி)

सोमः पितृमान् यमोङ्गिरस्वान् अग्निः कव्यवाहन इत्यादयो ये पितरः तान् पितॄन् तर्पयामि। सर्वान् पितॄन् तर्पयामि। सर्वपितृगणान् तर्पयामि। सर्वपितृपत्नीस्तर्पयामि॥ सर्वपितृगणपत्नीस्तर्पयामि।

"ஸோம: பித்ருமாந் யமோங்கிரஸ்வாந் அக்நி: கவ்யவாஹந இத்யாதயோ யேபிதர:; தாந் பித்ரூந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வாந் பித்ரூந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வபித்ருகணாந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வ பித்ருபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வபித்ருகணபத்நீஸ் தர்ப்பயாமி."

என்று பித்ருதீர்த்தத்தாலே.

ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतं स्वधास्थ तर्पयत मे पितॄन्। तृप्यत तृप्यत तृप्यत।

"ஊர்ஜம் வஹந்தீரம்ருதம் க்ருதம் பய: கீலாலம் பரிஸ்ருதம் ஸ்வதாஸ்த தர்ப்பயத மே பித்ரூந். த்ருப்யத த்ருப்யத த்ருப்யத."

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தில் அஞ்ஜலிமுத்ரையினால் மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணம் செய்து மூன்று ஜலாஞ்ஜலி விடுவது; பிறகு உபவீதியாய் ஆசமனம் செய்வது. யதாஸௌகர்யம் பன்னிரண்டு திருமண்காப்பு; அல்லது இரண்டு திருமண்காப்பு,

ओं केशवाय नमः नारायणाय नमः माधवाय नमः गोविन्दाय नमः विष्णवे नमः मधुसूदनाय नमः त्रिविक्रमाय नमः वामनाय नमः श्रीधराय नमः हृषीकेशाय नमः पद्मनाभाय नमः दामोदराय नमः।

ஓம் கேசவாய நம: நாராயணாய நம: மாதவாய நம: கோவிந்தாய நம: விஷ்ணவே நம: மதுஸூதநாய நம: த்ரிவிக்ரமாய நம: வாமநாய நம: ஸ்ரீதராய நம: ஹ்ருஷீகேசாய நம: பத்மநாபாய நம: தாமோதராய நம:.

இந்த பன்னிரண்டு மந்த்ரங்களினால் நெற்றி முதலான பன்னிரண்டு இடங்களில் ஆவாஹனம் செய்வது. இப்படியே ஸ்ரீசூர்ணத்திற்கு மாவாஹனம் செய்க.

श्रियै नमः अमृतोद्भवायै नमः कमलायै नमः चन्द्रशोभिन्यै नमः विष्णुपत्न्यै नमः वैष्णव्यै नमः वरारोहायै नमः हरिवल्लभायै नमः शार्ङ्गिण्यै नमः देवदेविकायै नमः महालक्ष्म्यै नमः लोकसुन्दर्यै नमः सर्वाभीष्टफलप्रदायै नमः॥

ச்ரியை நம: அம்ருதோத்பவாயை நம: கமலாயை நம: சந்த்ரசோபிந்யை நம: விஷ்ணு பத்ந்யை நம: வைஷ்ணவ்யை நம: வராரோஹாயை நம: ஹரிவல்லபாயை நம: சார்ங்

கிண்யை நம: தேவதேவிகாயை நம: மஹாலக்ஷ்ம்யை நம: லோகஸௌந்தர்யை நம: ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதாயை நம:.

(பிறகு குருபரம்பராதியநுஸந்தானம் செய்வது)

(வாக்ய குருபரம்பரை)

अस्मद्गुरुभ्यो नमः अस्मत्परमगुरुभ्यो नमः अस्मत्सर्वगुरुभ्यो नमः श्रीमते रामानुजाय नमः श्रीपराङ्कुशदासाय नमः श्रीमद्यामुनमुनये नमः श्रीराममिश्राय नमः श्री पुण्डरीकाक्षाय नमः श्रीमन्नाथमुनये नमः श्रीमते शठकोपाय नमः श्रीमते विष्वक्सेनाय नमः श्रियै नमः श्रीधराय नमः ॥

அஸ்மத்குருப்யோ நம: அஸ்மத்பரமகுருப்யோ நம: அஸ்மத்ஸர்வகுருப்யோ நம:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீபராங்குசதாஸாய நம: ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயே நம:
ஸ்ரீராமமிச்ராய நம: ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாய நம: ஸ்ரீமந்நாதமுநயே நம:
ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம: ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம: ச்ரியை நம: ஸ்ரீதராய நம:.

(ச்லோக குருபரம்பரை)

अस्मद्देशिकमस्मदीयपरमाचार्यानशेषान् गुरून् श्रीमल्लक्ष्मणयोगिपुङ्गवमहापूर्णौ मुनिं यामुनम् ।
रामं पद्मविलोचनं मुनिवरं नाथं शठद्वेषिणं सेनेशं श्रियमिन्दिरासहचरं नारायणं संश्रये ॥

அஸ்மத்தேசிகம் அஸ்மதீயபரமாசார்யாந் அசேஷாந் குருந்
ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மணயோகிபுங்கவமஹாபூர்ணௌ முநிம் யாமுநம் |
ராமம் பத்மவிலோசநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேஷிணம்
ஸேநேசம் ச்ரியமிந்திராஸஹசரம் நாராயணம் ஸம்ச்ரயே ‖

(திருமந்திரம்) ओं नमो नारायणाय ஓம் நமோ நாராயணாய

(த்வயம்) श्रीमन्नारायणचरणौ शरणं प्रपद्ये श्रीमते नारायणाय नमः ।

ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே, ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

(ஸ்ரீக்ருஷ்ண சரமச்லோகம்)

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशुचः ॥

ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச: ‖

(வராஹ சரமச்லோகம்)

स्थिते मनसि सुस्वस्थे शरीरे सति यो नरः । धातुसाम्ये स्थिते स्मर्ता विश्वरूपं च मामजम् ।
ततस्तं म्रियमाणं तु काष्ठपाषाणसन्निभम् । अहं स्मरामि मद्भक्तं नयामि परमां गतिम् ॥

ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸதி யோ நர:
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விச்வரூபஞ்ச மாமஜம் |
ததஸ் தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் ‖

(ஸ்ரீராம சரமச்லோகம்.)

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி ஏதத் வ்ரதம் மம |

இதன் பிறகு கைகூப்பிக் கொண்டு பெரியபெருமாள் தொடங்கி மணவாள மாமுனிகள் வரையிலும் ஒவ்வொருவர்க்கும் தனியனை ஒவ்வொரு ச்லோகம் அநுஸந்தித்து, பிறகு தங்கள் வம்சபரம்பரைத் தனியன்களை ஸ்வாசார்யரளவும் அநுஸந்திப்பது. தனியனநுஸந்தானத்தில் ஆரோஹண க்ரமம் அவரோஹண க்ரமம் என்று இரண்டுண்டு. ஸ்வாசார்யன் தொடங்கிப் பெரியபெருமாள்வரை அநுஸந்திப்பது ஆரோஹண க்ரமம். பெரியபெருமாள் தொடங்கி ஸ்வாசார்யரளவு மநுஸந்திப்பது அவரோஹண க்ரமம்.

பெரியபெருமாள் தொடங்கித் தனியன்கள்

(பெரியபெருமாள்.)

श्रीस्तनाभरणं तेजः श्रीरङ्गेशयमाश्रये । चिन्तामणिमिवोद्वान्तं उत्सङ्गेऽनन्तभोगिनः ॥

ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கேசயமாச்ரயே
சிந்தாமணிமிவோத்வாந்தம் உத்ஸங்கேநந்தபோகிந:

(பெரியபிராட்டியார்.)

नमः श्रीरङ्गनायक्यै यद्भ्रूविभ्रमभेदतः । ईशेशितव्यवैषम्यनिम्नोन्नतमिदं जगत् ॥

நம: ஸ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ருவிப்ரமபேதத:
ஈசேசிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமிதம் ஜகத் ॥

(ஸேனை முதலியார்.)

श्रीरङ्गचन्द्रमसमिन्दिरया विहर्तुं विन्यस्य विश्वचिदचिन्नयनाधिकारम् ।
यो निर्वहत्यनिशमङ्गुलिमुद्रयैव सेनान्यमन्यविमुखास्तमशिश्रियाम ॥

ஸ்ரீரங்கசந்த்ரமஸமிந்திரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விச்வசிதசிந்நயநாதிகாரம் ।
யோ நிர்வஹத்யநிசமங்குலிமுத்ரயைவ ஸேநாந்யமந்யவிமுகாஸ் தமசிச்ரியாம ॥

(நம்மாழ்வார்.)

माता पिता युवतय स्तनया विभूतिः सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपते र्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदंघ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுலாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

(ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்.)

नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्ट ज्ञानवैराग्य राशये । नाथाय मुनयेऽगाध भगवद्भक्तिसिन्धवे ॥

நமோசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டஜ்ஞாநவைராக்யராசயே ।
நாதாய முநயேகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே ॥

(உய்யக்கொண்டார்.)

नमः पङ्कजनेत्राय नाथश्रीपादपङ्कजे । न्यस्तसर्वभरायास्मत्कुलनाथाय धीमते ॥

நம: பங்கஜநேத்ராய நாதஸ்ரீபாதபங்கஜே ।
ந்யஸ்தஸர்வபராயாஸ்மத்குலநாதாய தீமதே ॥

(மணக்கால்நம்பி.)

अयत्नतो यामुनमात्मदासं अलर्कपत्रार्पणनिष्क्रयेण । यः क्रीतवानास्थितयौवराज्यं नमामि तं रामं अमेयसत्वम् ॥

அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸம் அலர்க்கபத்ரார்ப்பண நிஷ்க்ரயேண ।
ய: க்ரீதவாநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமாமி தம் ராமமமேயஸத்த்வம் ॥

(ஆளவந்தார்.)

यत्पदाम्भोरुहध्यान विध्वस्ताशेषकल्मषः । वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम् ॥

யத்பதாம்போருஹத்யாநவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ: |
வஸ்துதாமுபயாதோஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ||

(பெரியநம்பி.)

कमलापतिकल्याणगुणामृतनिषेवया । पूर्णकामाय सततं पूर्णाय महते नमः ॥

கமலாபதிகல்யாணகுணாம்ருதநிஷேவயா | பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம: ||

(எம்பெருமானர்.)

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

(எம்பார்.)

रामानुजपदच्छाया गोविन्दाह्वाऽनपायिनी । तदायत्तस्वरूपा सा जीयान्मद्विश्रमस्थली ॥

ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வா அநபாயிநீ |
ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விச்ரமஸ்தலீ ||

(கூரத்தாழ்வான்.)

श्रीवत्सचिह्नमिश्रेभ्यो नमउक्तिमधीमहे । यदुक्तयस्त्रयीकण्ठे यान्ति मङ्गलसूत्रताम् ॥

ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிச்ரேப்யோ நமஉக்திமதீமஹே |
யதுக்தயஸ் த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம் ||

(பட்டர்.)

श्रीपराशरभट्टार्यः श्रीरङ्गेशपुरोहितः । श्रीवत्साङ्कसुतः श्रीमान् श्रेयसे मेऽस्तु भूयसे ॥

ஸ்ரீபராசரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேசபுரோஹித: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ச்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே ||

(நஞ்சீயர்.)

नमो वेदान्तवेद्याय जगन्मङ्गलहेतवे । यस्य वागमृतासारपूरितं भुवनत्रयम् ॥

நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே |
யஸ்ய வாகம்ருதாஸாரபூரிதம் புவநத்ரயம் ||

(நம்பிள்ளை.)

वेदान्तवेद्यामृतवारिराशेः वेदार्थसारामृतपूरमग्र्यम् । आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम् ॥

வேதாந்த வேத்யாம்ருதவாரிராசே: வேதார்த்தஸாராம்ருத பூரமக்ர்யம் |
ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்யே காருண்ய பூர்ணம் கலிவைரிதாஸம் ||

(வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை.)

श्रीकृष्णपादपादाब्जे नमामि शिरसा सदा । यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமி சிரஸா ஸதா |
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம ||

(பெரியவாச்சான்பிள்ளை.)

श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे । यत्कटाक्षैकलक्ष्याणां सुलभः श्रीधरः सदा ॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே |
யத்கடாக்ஷைக லக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ் ஸதா ||

(பிள்ளைலோகாசார்யர்.)

लोकाचार्याय गुरवे कृष्णपादस्य सूनवे । संसारभोगिसन्दष्टजीवजीवातवे नमः ॥

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே |
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ||

(திருவாய்மொழிப்பிள்ளை.)

नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगरजन्मने । प्रसादलब्धपरमप्राप्यकैङ्कर्यशालिने ॥

நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகர ஜந்மநே | ப்ரஸாத லப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே ||

(மணவாளமாமுனிகள்.)

श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम् । यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் |
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

(ஸங்க்ரஹமான குருபரம்பரைத்தனியன்.)

लक्ष्मीनाथ समारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् । अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||

இதற்குமேல் ஸ்வாசார்யாதி தனியன்களை யநுஸந்திப்பது.

இதன் பிறகு ஸந்தியாவந்தனம். இளமையில் கற்ற மந்த்ரங்களில் எழுத்து பிழைகளிருக்குமாதலால் அவற்றைத்திருத்திக்கொள்ள மந்த்ரங்களை மட்டும் இங் எழுதுகிறோம்.

आपो हि ष्ठा मयोभुवः । ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे । यो वश्शिवतमो रसः । भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः । तस्मा अरङ्गमाम वः । यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च

ஆபோ ஹி ஷ்டா மயோபுவ: | தா ந ஊர்ஜே ததாதந | மஹே ரணாய சக்ஷஸே
யோ வச் சிவதமோ ரஸ: | தஸ்ய பாஜயதேஹ ந: | உசதீரிவ மாத
தஸ்மா அரங்கமாம வ: | யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத | ஆபோ ஜநயதா ச

दधिक्राव्णो अकारिषम् । जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो मुखाकरत् । प्र ण आयूँषि तारिषत्

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் | ஜிஷ்ணோரச்வஸ்ய வாஜிந: |
ஸுரபி நோ முகா கரத் | ப்ர ண ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ||

सूर्यश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यत् रात्र्या पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्यां उदरेण शिश्ना । रात्रिस्तदवलुम्पतु । यत् किञ्च दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ।

ஸூர்யச் ச மா மந்யுச் ச மந்யுபதயச் ச மந்யுக்ருதேப்ய: | பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் | யத் ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம் | மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் | பத்ப்யாமுதரேண சிச்ஞா | ராத்ரிஸ் ததவலும்பது | யத் கிஞ்ச துரிதம் மயி | இதமஹம் மாமம்ருத யோநௌ ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா = (இது காலை

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यम्
यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं पुनन्तु मामापः । असताञ्च प्रतिग्रहँ स्वाहा ।

ஆப: புநந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புநாது மாம் | புநந்து ப்ரஹ்மணஸ் பதிர் ப்ரஹ்ம பூதா புநாது மாம் | யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத் வா துச்சரிதம் மம | ஸர்வம் புநந்து மாமாப: அஸதாஞ்ச ப்ரதிக்ரஹக்க்ஸ்வாஹா || (இது மாத்யாஹ்நிக மந்த்ரம்)

अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदह्ना पापं अकार्षं । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्यां उदरेण शिश्ना । अहस्तदवलुम्पतु । यत् किञ्च दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ।

அக்நிச் ச மா மந்யுச் ச மந்யுபதயச் ச மந்யுக்ருதேப்ய: | பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் || யதஹ்நா பாபமகார்ஷம் | மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் | பத்ப்யாமுதரேண சிச்ஞா | அஹஸ் ததவ லும்பது | யத் கிஞ்ச துரிதம் மயி | இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ | ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா || (இது ஸாயம் மந்த்ரம்)

आयातु वरदा देवि अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्री छन्दसां माता इदं ब्रह्म जुषस्व नः। ओजोसि सहोसि बलमसि भ्राजोऽसि । देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायु रभिभूरों गायत्रीमावाहयामि ।

ஆயாது வரதா தேவி அக்ஷரம் ப்ரஹ்மஸம்மிதம் | காயத்ரீச்சந்தஸாம் மாதா இதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ ந: | ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி | தேவாநாம் தாம நாமாஸி விச்வமஸி விச்வாயுஸ் ஸர்வமஸி ஸர்வாயுரபிபூரோம் காயத்ரீமாவாஹயாமி | (இது த்ரிகால மந்த்ரம்)

मित्रस्य चर्षणीधृतश्श्रवो देवस्य सानसिम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रो जनान् यातयति प्रजानन् मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे सत्याय हव्यं घृतवत् विधेम । प्र स मित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमँहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात्।

மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருதச் ச்ரவோ தேவஸ்ய ஸாநஸிம் | ஸத்யம் சித்ரச்ரவஸ்தமம் | மித்ரோ ஜநாந் யாதயதி ப்ரஜாநந் மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீமுத த்யாம் | மித்ர: க்ருஷ்டீரநிமிஷாபிசஷ்டே ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத் விதேம | ப்ர ஸ மித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ் த ஆதித்ய சிக்ஷதி வ்ரதேந | ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அச்ஞோத்யந்திதோ ந தூராத் || (இது ப்ராதருபஸ்தாந மந்த்ரம்)

येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च । हिरण्ययेन सविता रथेन आ देवो याति भुवना विपश्यन्। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् । उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत स्तस्थुषश्च । तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्तात् शुक्रमुच्चरत् ॥

ஆ ஸத்யேந ரஜஸா வர்த்தமாநோ நிவேசயந்நம்ருதம் மர்த்யஞ் ச. ஹிரண்யயேந ஸவிதா ரதேந ஆ தேவோ யாதி புவநா விபச்யந் | உத்வயம் தமஸஸ் பரி பச்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம் | தேவம் தேவத்ரா ஸூர்யமகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம் | உது த்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: | த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம் | சித்ரம் தேவாநா முதகாதநீகம் சக்ஷுர் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே: | ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம் ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ் தஸ்துஷச் ச | தச்சக்ஷுர் தேவ ஹிதம் புரஸ்தாச் சுக்ரமுச்சரத் || (இது மாத்யாஹ்நிக உபஸ்தான மந்த்ரம்)

पश्येम शरदश्शतम् जीवेम शरदश्शतम्। नन्दाम शरदश्शतम् मोदाम शरदश्शतम् भवाम शरदश्शतम् शृणवाम शरदश्शतम् प्रब्रवाम शरदश्शतम् अजीतास्स्याम शरदश्शतम्। ज्योक्च सूर्यं दृशे। य उदगात् महतोऽर्णवात् विभ्राजमानस्सरिरस्य मध्यात्समावृषभो लोहिताक्षस्सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु ॥

பச்யேம சரதச் சதம் ஜீவேம சரதச் சதம் | நந்தாம சரதச் சதம் மோதாம சரதச் சதம் பவாம சரதச் சதம் ச்ருணவாம சரதச் சதம் ப்ரப்ரவாம சரதச் சதம் அஜீதாஸ் ஸ்யாம சரதச் சதம் | ஜ்யோக் ச ஸூர்யம் த்ருசே | ய உதகாத் மஹதோர்ணவாத் விப்ராஜமாநஸ் ஸரிரஸ்ய மத்யாத் ஸ மா வ்ருஷபோ லோஹிதாக்ஷஸ் ஸூர்யோ விபச்சிந் மநஸா புநாது ||

(இது ஸூர்யநிரீக்ஷண மந்த்ரம்)

इमं मे वरुण श्रुधीहव मद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके। तत् त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान स्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशँस मा न आयुः प्रमोषीः। यच्चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम्। मिनीमसि द्यवि द्यवि। यत् किं चेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि। अचित्ती यत् तव धर्मा युयोपिम मा न स्तस्मादेनसो देव रीरिषः। कितवासो यत् रिरिपु न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म। सर्वा ता विष्य शिथिरेव देव अथा ते स्याम वरुण प्रियासः ॥

இமம் மே வருண ச்ருதீ ஹவ மத்யா ச ம்ருடய | த்வாமவஸ்யுரா சகே | தத் த்வா யாமி ப்ரஹ்மணா வந்தமாநஸ் ததாசாஸ்தே யஜமாநோ ஹவிர்ப்பி: | அஹேடமாநோ வருணேஹ போத்யுருசம்ஸ மா ந ஆயு: ப்ரமோஷீ: | யச் சித்தி தே விசோ யதா ப்ர தேவ வருண வ்ரதம் | மிநீமஸி த்யவித்யவி | யத் கிஞ் சேதம் வருண தைவ்யே ஜநேபித்ரோஹம் மநுஷ்யாச் சராமஸி | அசித்தீ யத் தவ தர்மா யுயோபிம மா நஸ் தஸ்மாதேநஸோ தேவ ரீரிஷ: | கிதவாஸோ யத் ரிரிபுர் ந தீவி யத் வா கா ஸத்யமுத யந் ந வித்ம | ஸர்வா தா விஷ்ய சிதிரேவ தேவ அதா தே ஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: ||

(இது ஸாயம் உபஸ்தாந மந்த்ரம்)

திருவாராதன ப்ரயோக ஸங்க்ரஹம்

காலையில் ஸ்நானம் செய்திருந்தாலும் இடையில் அசுத்தி ஏற்படக் கூடுமானதால் மந்த்ர ஸ்நானம் செய்துகொள்வது. அந்த க்ரமம் யாதெனில் ;

भुवि मूर्ध्नि तथाऽऽकाशे मूर्ध्न्याकाशे तथा भुवि। आकाशे भुवि मूर्ध्नि स्यादापोहिष्ठेति मन्त्रतः ॥

" புவி மூர்த்நி ததாகாசே மூர்த்ந்யாகாசே ததா புவி |
ஆகாசே புவி மூர்த்நி ஸ்யாத் ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரத: || "

ஆபா ஹிஷ்டாமயோ புவ : என்று முன்னம் குறிக்கப்பட்டுள்ள மந்த்ரத்தில் ஒன்பது வாக்யங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வாக்யத்தினுல் ஒவ்வோரிடத்தில் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்வது. அந்த இடங்களை இந்த ச்லோகத்தில் காண்க. புவி - கீழே; மூர்த்நி - தலையிலே ; ஆகாசே - மார்பிலே.

திருத்துழாய் சேகரிக்கும் மந்த்ரம்.

तुलस्यमृतजन्माऽसि सदा त्वं केशवप्रिये। केशवार्थं लुनामि त्वां वरदा भव शोभने ॥

" துலஸ்யம்ருத ஜந்மாஸி ஸதா த்வம் கேசவப்ரியே |
கேசவார்த்தம் லுநாமி த்வாம் வரதா பவ சோபநே."

திருவாராதந க்ரமம் ஸதாசார்ய ஸந்நிதானத்தில் உபதேசமுகமாகவே க்ரஹிக்க வேண்டும். திருவாராதனத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டியவைகளை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம். பகவதாராதனமில்லாமல் உண்பது கூடாதாதலால் ஏதோ ஸம்க்ஷேபமாகத் திருவாராதனமென்று அனுஷ்டித்தால் போதுமென்று நினைப்பவர் களுக்குச் சுருக்கமான ப்ரயோகம் காட்டுகிறது. ஸாளக்ராமங்கூட இல்லாதவர்கள் திவ்யதேசத் தெம்பெருமானுடைய (அல்லது) ஆழ்வாராசார்யாளுடைய படத்தை யோ அபயஹஸ்தத்தையோ, அபயஹஸ்த சந்தனக்காப் பையோ ஆசாரியன் திருவடி நிலையையோ வைத்துத் திருவாராதனம் ஸமர்ப்பிப்பது. முன்னம் தெண்டன் ஸமர்ப் பிக்கும் போது,

अपराधसहस्रभाजनं पतितं भीमभवार्णवोदरे । अगतिं शरणगतं हरे कृपया केवलमात्मसात्कुरु ॥

அபராத ஸஹஸ்ர பாஜநம் பதிதம் பீமபவார்ணவோதரே |
அகதிம் சரணகதம் ஹரே க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ||

न धर्मनिष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे ।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥

ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி ந சாத்மவேதீ ந பக்திமாந் த்வச்சரணாரவிந்தே |
அகிஞ்சநோநந்யகதிச் சரண்ய த்வத்பாதமூலம் சரணம் ப்ரபத்யே ||

என்கிற சுலோகங்களை யநுஸந்திப்பது. (இவை ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தி லுள்ளவை.)

"நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனுடைய" (திருப்பாவை. 16) என்கிற பாசு ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ராநுஸந்தானத்துடன் மூன்று தடவை கையைத் தட்டித் திருக்காப்பு நீக்குவது.

कूर्मादीन् दिव्यलोकान् तदनु मणिमयं मण्टपं तत्र शेषं तस्मिन् धर्मादिपीठं तदुपरि कमलं चामरग्राहिणीश्च ।
विष्णुं देवीर्विभूषायुधगणमुरगं पादुके वैनतेयम् सेनेशं द्वारपालान् कुमुदमुखगणान् विष्णुभक्तान् प्रपद्ये ॥

கூர்மாதீந் திவ்யலோகாந் ததநு மணிமயம் மண்டபம் தத்ர சேஷம்
தஸ்மிந் தர்மாதிபீடம் ததுபரி கமலஞ் சாமரக்ராஹிணீச் ச |
விஷ்ணும் தேவீர் விபூஷாயுதகண முரகம் பாதுகே வைநதேயம்
ஸேநேசம் த்வாரபாலாந் குமுதமுககணாந் விஷ்ணுபக்தாந் ப்ரபத்யே ||

सव्यं पादं प्रसार्य श्रितदुरितहरं दक्षिणं कुञ्चयित्वा जानुन्याधाय सव्येतरमितरभुजं नागभोगे निधाय ।
पश्चाद्बाहुद्वयेन प्रतिभटशमने धारयन् शङ्खचक्रे देवीभूषादिजुष्टो वितरतु भगवान् शर्म वैकुण्ठनाथः ॥

ஸவ்யம் பாதம் ப்ரஸார்ய ச்ரிததுரிதஹரம் தக்ஷிணங் குஞ்சயித்வா
ஜாநுந்யாதாய ஸவ்யேதர மிதரபுஜம் நாகபோகே நிதாய |
பச்சாத் பாஹுத்வயேந ப்ரதிபடசமநே தாரயந் சங்கசக்ரே
தேவீபூஷாதி ஜுஷ்டோ விதரது பகவாந் சர்ம வைகுண்டநாத: ||

என்கிற இரண்டு சுலோகங்களையும் சொல்லுவது. ஸ்வாசார்யனே திருவராதனம் ஸமர்ப்பிப்பதாக பாவிப்பது. பெருமாளுக்கு வலது பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, பாத்திரங்களை சோதித்துவைத்து தூபதீப துலஸீ புஷ்ப சந்தனாதி உபகரணங்களையும் ஸித்தப்படுத்தி வைப்பது. அர்க்க்யம் பாத்யம் ஆசமநீயம் ஸ்நாநீயம் சுத்தோதகம்

இவற்றுக்கான ஐந்து வட்டில்களையும் படிக்கம் கிண்டிகளையும் உசித ஸ்தானங்களிலே வைத்து முதலில் திருவால வட்டம் ஸமர்ப்பித்து. நேற்று ஸமர்ப்பித்திருந்த துலஸீ புஷ்பாதிகளைக் களைந்து, வட்டில்களைப் பூரித்து, பரிமளப் பொருள்களைச் சேர்த்து த்வயத்தில் உத்தர வாக்யத்தாலே (ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: என்று சொல்லி) அபிமந்த்ரிக்க வேணும்.

இங்கே பூதசுத்தி க்ரமமொன்றுண்டு. அதன் கருத்து யாதெனில்; “மண்ணை நீரெரிகால் மஞ்சுலாவு மாகாசமுமாம் புண்ணாராக்கை” என்னப்பட்ட பாஞ்ச பௌதிகமான சரீரம் கழிந்து பகவதாராதன யோக்யமான திவ்யதேஹம் தோன்றினதாக தியானித்தல்; அப்படி தியானிப்பது.

மந்த்ராஸனம், ஸ்நாநாஸனம், அலங்காராஸனம், புநர்மந்த்ராஸனம், போஜ்யாஸனம், பர்யங்காஸனம் என்று ஆஸனங்கள் ஆறு. பகவானை ஆமந்த்ரணம் செய்வது [அதாவது] திருவாராதனம் கண்டருள இங்கே ஸந்நிதானம் செய்தருள வேணுமென்று அழைப்பது, முதலாஸனம். பகவானுக்குத் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பிப்பது ஸ்நாநாஸனம். இப்போது புருஷஸூக்தத்தில் சில வாக்யங்களை ஓதி,

வெண்ணெ யளைந்த குணுங்கும் விளையாடு புழுதியுங் கொண்டு
திண்ணன விவ்விரா வுன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்க நானொட்டேன்
எண்ணெய் புளிப்பழங் கொண்டு இங்கித்தனை போதுமிருந்தேன்
நண்ணலரிய பிரானே நாரணா நீராடவாராய்.

என்கிற பாசுரத்தை யநுஸந்திப்பது, பிறகு அலங்காராஸனத்தில் புஷ்ப சந்தனாதிகள் ஸமர்ப்பிப்பது. அப்போது,

பூசுஞ்சாந் தென்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணி யெனதுடைய
வாசகஞ் செய்மாலையே வான்பட்டாடையும:தே
தேசமான வணிகலனும் என்கைகூப்புச் செய்கையே
ஈசன் ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தை யேகமூர்த்திக்கே.

என்கிற பாசுரத்தை யநுஸந்திப்பது. பிறகு நான்காவதாஸனத்தில் வேதவிண்ணப்பம்.

हरिः ओम् अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवं ऋत्विजम् । होतारं रत्नधातमम् । हरिः ओम् ।

ஹரி: ஓம். அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம் ருத்விஜம் | ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் | ஹரி: ஓம் ||

हरिः ओम् इषे त्वोर्जे त्वा वायवस्थोपायवस्थ देवो वस्सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे ॥ हरिः ओम् ॥

ஹரி: ஓம். இஷே த்வோர்ஜே த்வா வாயவஸ் ஸ்தோபாயவஸ் ஸ்த தேவோ வஸ் ஸவிதா ப்ரார்ப்பயது ச்ரேஷ்டதமாய கர்மணே ||

हरिः ओम् अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये। नि होता सत्सि बर्हिषि ॥ हरिः ओम् ।

ஹரி: ஓம். அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணாநோ ஹவ்யதாதயே | நி ஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி. ஹரி: ஓம் ||

हरिः ओम् । शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं यो रभिस्रवन्तु नः ॥ हरीः ओम् ।

ஹரி: ஓம் | சம் நோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே | சம் யோ ரபிஸ்ரவந்து ந: || ஹரி: ஓம் |

ओमित्यग्रे व्याहरेत्। नम इति पश्चात्। नारायणायेत्युपरिष्टात्। ओमित्येकाक्षरम्। नम इति द्वे अक्षरे। नारायणायेति पञ्चाक्षराणि। एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम्। यो ह वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमध्येति। अनपब्रव स्सर्वमायुरेति। विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यम्। ततोऽमृतत्वमश्नुते ततोऽमृतत्वमश्नुत इति। य एवं वेद। इत्युपनिषत्।

अथ कर्माण्याचाराद्यानि गृह्यन्त उदगयन पूर्वपक्षाहः पुण्याहेषु कार्याणि यज्ञोपवीतिना प्रदक्षिणम्।

ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் | நம இதி பச்சாத் | நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் | ஓமித்யேகாக்ஷரம் | நம இதி த்வே அக்ஷரே | நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி | ஏதத் வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதம் | யோ ஹ வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதமத்யேதி | அநபப்ரவஸ் ஸர்வமாயு ரேதி | விந்ததே ப்ராஜாபத்யம் ராயஸ்போஷம் கௌபத்யம் | ததோம்ருதத்வமச்நுதே ததோம்ருதத்வ மச்நுத இதி | ய ஏவம் வேத | இத்யுபநிஷத் | அத கர்மாண்யாசாராத்யாநி க்ருஹ்யந்தே உதகயநபூர்வபக்ஷாஹ: புண்யாஹேஷு கார்யாணி யஜ்ஞோபவீதிநா ப்ரதக்ஷிணம் ||

इच्छामो हि महाबाहुं रघुवीरं महाबलम्। गजेन महता यान्तं रामं छत्रावृताननम्॥

இச்சாமோ ஹி மஹாபாஹும் ரகுவீரம் மஹாபலம் |
கஜேந மஹதா யாந்தம் ராமம் சத்ரா வ்ருதாநநம் ||

तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारं महर्षीणां सुखावहम्। बभूव हृष्टा वैदेही भर्तारं परिषस्वजे॥

தம் த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் |
பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ||

तासामाविरभूच्छौरिः स्मयमानमुखाम्बुजः। पीताम्बरधरः स्रग्वी साक्षान्मन्मथमन्मथः॥

தாஸாமாவிரபூச் சௌரி: ஸ்மயமாந முகாம்புஜ: |
பீதாம்பரதரஸ் ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத: ||

एष नारायणः श्रीमान् क्षीरार्णवनिकेतनः। नागपर्यङ्कमुत्सृज्य ह्यागतो मथुरां पुरीम्॥

ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந: |
நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ||

वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥

வைகுண்டே து பரே லோகே ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: |
ஆஸ்தே விஷ்ணு ரசிந்த்யாத்மா பக்தைர் பாகவதைஸ் ஸஹ ||

வேறு திவ்யப்ரபந்தஸேவை இல்லையானால் இங்கே ஒரு பாசுரம் ஓதுக.

சென்றால் குடையா மிருந்தால் சிங்காசனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்—என்றும்
புணையா மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கு
மணையாம் திருமாற் கரவு.

कदा पुनश्शङ्ख रथाङ्ग कल्पक ध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम्।
त्रिविक्रम त्वच्चरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति॥

கதாபுதச் சங்கரதாங்க கல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குச வஜ்ரலாஞ்சநம் |
த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி ||

विज्ञापनं यदिदमद्य तु मामकीनमङ्गीकुरुष्व यतिराज दयाम्बुराशे ।
अज्ञोऽयमात्मगुणलेशविवर्जितश्च तस्मादनन्यशरणो भवतीति मत्वा ॥

விஜ்ஞாபநம் யதிதமத்ய து மாமகீநம் அங்கீகுருஷ்வ யதிராஜ தயாம்புராசே |
அஜ்ஞோய மாத்மகுணலேச விவர்ஜிதச்ச தஸ்மாதநந்யசரணோ பவதீதி மத்வா ||

ஓம் கேசவாய நம: என்று தொடங்கி ஸமஸ்தபரிவாரஸமேதாய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: என்றளவும் சொல்லித் திருத்துழாய் தளங்களினால் அர்ச்சனை செய்வது. ஒவ்வோராஸனத் திற்கும் அர்க்க்ய பாத்யாசமநீயங்களும் திருவொற்று வாடையும் தூப தீபங்களும் ஸமர்ப்பிப்பது.

இதற்குமேல் போஜ்யாஸனம். ஸ்தலசுத்தி செய்து மணையிலே ப்ரஸாதம் முதலாகத் தயிரமுதளவாக நைவேத்யங்களெல்லாவற்றையும் ஸமர்ப்பித்து, திருத்துழாயோடு கூடின தீர்த்தத்தினால் உத்தரவாக்யத்தைச் சொல்லி ப்ரோக்ஷித்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு.

நாறுநறும் பொழில்மாலிருஞ் சோலைநம்பிக்கு நான்
நூறுதடாவில் வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவிவைத்தேன்
நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிசில் சொன்னேன்
ஏறுதிருவுடையான் இன்றுவந்திவை கொள்ளுங் கொலோ.

என்கிற பாசுரத்தை யநுஸந்தித்து,

"அடியேன் மேவியமர்கின்ற வமுதே! ஆராவமுதே! அமுது செய்தருள வேணும்" என்று நாலுதடவை சொல்லிக்கொண்டே அமுது செய்யப்பண்ணுவது. பிறகு அடைக்காய் கண்டருளப் பண்ணுவது. பிறகு பர்யங்காஸனம் [அதாவது சயநாஸனம்] ஸமர்ப்பிப்பது.

पन्नगाधीशपर्यङ्के रमाहस्तोपधानके । सुखं शेष्व गजाद्रीश सर्वा जागृत जागृत ॥

பந்நகாதீச பர்யங்கே ரமாஹஸ்தோபதாநகே |
ஸுகம் சேஷ்வ கஜாத்ரீச ஸர்வா ஜாக்ர்த ஜாக்ர்த ||

என்கிறச்லோகத்தையும் *உறகலுறகலுறகல் ஒண்சுடராழியே சங்கே! அறவெறிநாந்தகவாளே! அழகிய சார்ங்கமே தண்டே! இரவுபடாமலிருந்தஎண்மருலோகபாலீர்காள்! பறவை யரையாவுறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின்* என்கிற பாசுரத்தையும் அநுஸந்திப்பது.

இடையில் திருப்பல்லாண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி திருப்பாவைகளை ஸங்க்ரஹமாகவாவது ஸேவித்திருந்து முடிவில் சாத்துமுறை செய்வது. கர்ப்பூராலத்தி ஸமர்ப்பித்து

लक्ष्मीचरणलाक्षाङ्क साक्षि श्रीवत्सवक्षसे । क्षेमङ्कराय सर्वेषां श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

லக்ஷ்மீசரணலரக்ஷாங்கஸாக்ஷி ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே |
க்ஷேமங்கராய ஸர்வேஷாம் ஸ்ரீரங்கேசாய மங்களம் ||

श्रियः कान्ताय कल्याणनिधये निधयेऽर्थिनाम् । श्रीवेङ्कटनिवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

ச்ரிய: காந்தாய கல்யாணநிதயே நிதயேர்த்திநாம் |
ஸ்ரீவெங்கடநிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

अस्तु श्रीस्तनकस्तूरीवासनावासितोरसे । श्री हस्तिगिरिनाथाय देवराजाय मङ्गलम् ॥

அஸ்து ஸ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீவாஸநாவாஸிதோரஸே |
ஸ்ரீஹஸ்திகிரிநாதாய தேவராஜாய மங்களம் ‖

मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्यपुरोगमैः । सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥

மங்களா சாஸநபரைர் மதாசார்யபுரோகமை: |
ஸர்வைச் ச பூர்வைராசார்யைஸ் ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்களம் ‖

*சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து *வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை* என்றிரண்டு பாசுரங்களால் திருப்பாவை சாத்துமுறை செய்து, *பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று தொடங்கி *அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழச் சடகோபன் தண்டமிழ் நூல்வாழக் கடல்சூழ்ந்த மன்னுலகம்வாழ மணவாளமாமுனியே இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும்* என்று தலைக்கட்டி.

सोऽहं ते देवदेवेश नार्चनादौ स्तुतौ न च । सामर्थ्यवान् कृपामात्रमनोवृत्तिः प्रसीद मे ॥

ஸோஹம் தே தேவதேவேச! நார்ச்சநாதௌ ஸ்துதௌ நச
ஸாமர்த்த்யவாந் க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்தி: ப்ரஸீத மே ‖

उपचारापदेशेन कृतानहरहर्मया । अपचारानिमान् सर्वान् क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥

உபசாராபதேசேந க்ருதாநஹ ரஹர் மயா |
அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ‖

என்று சொல்லித் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருகாப்பு சேர்த்துவிட்டு, அதிதிகளுடனே ப்ரஸாதஸ்வீகாரம் செய்வது. அப்போது ஸ்ரீவரவரமுநி திநசர்யாநுஸந்தானம் ப்ராப்தம். இரவில் படுத்துக்கொள்ளும்போது,

அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாக வைத்துஎன்
மனந்தனுள்ளே வந்துவைகி வாழச்செய்தா யெம்பிரான்!
நினைந்தெனுள்ளே நின்றுநெக்குக் கண்கள் அசும்பொழுக
நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன் நேமி நெடியவனே.

பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு ஓடிவந்தென்
மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ!
தனிக்கடலே தனிச்சுடரே தனியுலகே யென்றென்று
உனக்கிடமாயிருக்க என்னையுனக்குரித் தாக்கினையே!

க்ஷீரஸாகர தரங்கசீகரா ஸாரதாரகித சாருமூர்த்தயே.
போகிபோக சயநீயசாயிநே மாதவாய மதுவித்விஷே நமஃ.

என்று அநுஸந்தித்து ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தைச் சிந்தனை செய்து கொண்டே கண் வளர்வது.

நித்யாநுஷ்டான பத்ததி முற்றிற்று.

அநுபந்தம்.

யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக்கொள்ளும் க்ரமம்

ஆசமநம் செய்து பவித்ரபாணியாய் ப்ராணாயாமம் செய்து

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் |
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபசாந்தயே ||

यस्य द्विरदवक्त्राद्याः पारिषद्याः परश्शतम् । विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥

யஸ்ய த்விரதவக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரச்சதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாச்ரயே ||

ओं श्री गोविन्द गोविन्द गोविन्द । अस्यश्री भगवतो महापुरुषस्य श्री विष्णोराज्ञया प्रवर्तमानस्य आद्यब्रह्मणः द्वितीयपरार्धे श्री श्वेतवराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे कलियुगे प्रथमपादे जम्बूद्वीपे भारतवर्षे भरतखण्डे शकाब्दे मेरोर्दक्षिणे पार्श्वे अस्मिन्वर्तमाने व्यावहारिके प्रभवादिषष्टि संवत्सरमध्ये...........नामसंवत्सरे ....अयने.........ऋतौ.........मासे.........पक्षे.........शुभतिथौ.........वासरे.........नक्षत्रे शुभयोग शुभकरण एवंगुणविशेष(ण)विशिष्टायां अस्यां शुभतिथौ श्री भगवदाज्ञया भगवत्कैङ्कर्यरूपं श्रौतस्मार्तनित्यकर्मानुष्ठानयोग्यतासिध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये ।

ஓம் ஸ்ரீகோவிந்த கோவிந்த கோவிந்த | அஸ்யஸ்ரீ பகவதோ மஹாபுருஷஸ்ய ஸ்ரீவிஷ்ணோராஜ்ஞயா ப்ரவர்த்தமாநஸ்ய | ஆத்யப்ரஹ்மண: த்விதீயபரார்த்தே ஸ்ரீச்வேதவராஹகல்பே | வைவஸ்வதமந்வந்தரே கலியுகே ப்ரதமபாதேஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே | பரதகண்டே சகாப்தே | மேரோர்தக்ஷிணேபார்ச்வே அஸ்மிந்வர்த்தமாநே வ்யாவஹாரிகே | ப்ரபவாதி ஷஷ்டிஸம்வத்ஸரமத்யே... ...நாமஸம்வத்ஸரே அயநே | ருதௌ மாஸேபக்ஷே...சுபதிதௌ....வாஸரே நக்ஷத்ரே சுபயோகசுபகரண ஏவங்குண விசேஷ(ண) விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிதௌ ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞயா பகவத்கைங்கர்யரூபம் ச்ரௌதஸ்மார்த்த நித்ய கர்மாநுஷ்டாந யோக்யதா ஸித்த்யர்த்தம் யஜ்ஞோபவீததாரணம் கரிஷ்யே | (என்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு)

यज्ञोपवीत धारणमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः वेदास्त्रयो देवता । यज्ञोपवीत धारणे विनियोगः । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रम् । प्रजापते र्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः

யஜ்ஞோபவீததாரணமந்த்ரஸ்ய ப்ரஹ்மா ருஷி: திரிஷ்டுப் சந்த: | வேதாஸ் த்ரயோ தேவதா | யஜ்ஞோபவீத தாரணே விநியோக: | யஜ்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம் | ப்ரஜா பதேர் யத் ஸஹஜம் புரஸ்தாத் | ஆயிஷ்யமக்ர்யம் ப்ரதிமுஞ்ச சுப்ரம் யஜ்ஞோபவீதம் பலமஸ்து தேஜ: | என்று சொல்லி யஜ்ஞோபவீதத்தையணிவது.

முன்னிருந்த யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கழைந்து,

आवाहिताः नवतन्तुदेवताः ग्रन्थित्रयदेवताः यथासुखं यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि ।

ஆவாஹிதா: நவதந்துதேவதா: க்ரந்தித்ரயதேவதா: யதாஸுகம் யதாஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி | என்று செல்லித்தீர்த்தம் சேர்த்து விட்டுவிடுவது.

காண்டர்ஷிதர்ப்பண மந்த்ரம்.(உபாகர்மத்திற்கு)

प्रजापतिं काण्डऋषिं तर्पयामि । सोमं काण्डऋषिं तर्पयामि । अग्निं काण्डऋषिं तर्पयामि । विश्वान् देवान् काण्डऋषीन् तर्पयामि । सांहिती र्देवता उपनिषद स्तर्पयामि । याज्ञिकी र्देवता उपनिषद स्तर्पयामि । वारुणीर्देवता उपनिषद स्तर्पयामि । ब्रह्माणँ स्वयम्भुवं तर्पयामि । सदसस्पतिं तर्पयामि ।

ப்ரஜாபதிம் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | ஸோமம் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | அக்நிம் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | விச்வாந்தேவாந் காண்டருஷீந் தர்ப்பயாமி | ஸாம்ஹிதீர் தேவதா உபநிஷதஸ் தர்ப்பயாமி | யாஜ்ஞிகீர் தேவதா உபநிஷதஸ் தர்ப்பயாமி | வாருணீர் தேவதா உபநிஷதஸ் தர்ப்பயாமி | ப்ரஹ்மாணம் ஸ்வயம்புவம் தர்ப்பயாமி | ஸதஸஸ்பதிம் தர்ப்பயாமி | ....

அமாவாஸ்யாதிதர்ப்பண மந்த்ரங்கள்.

(பித்ருபிதாமஹப்ரபிதாமஹர்களின் ஆவாஹன மந்த்ரம்.)

आयात पितर स्सोम्या गम्भीरैः पथिभिः पूर्व्यैः प्रजामस्मभ्यं ददतो रयिं च दीर्घायुत्वं च शतशारदं च ।

ஆயாத பிதரஸ் ஸோம்யாகம்பீரை: பதிபி: பூர்வ்யை: ப்ரஜாமஸ்மப்யம் தததோரயிஞ்ச தீர்க்காயுத்வஞ்ச சதசாரதஞ்ச |

(ஆஸநஸமர்ப்பணமந்த்ரம்)

सकृदाच्छिन्नं बर्हिरूर्णा मृदु स्योनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम् । अस्मिन् त्सीदन्तु मे पितर स्सोम्याः पितामहाः प्रपितामहाश्चानुगैस्सह ।

ஸக்ருதாச்சிந்நம் பர்ஹிரூர்ணா ம்ருது ஸ்யோநம் பித்ருப்யஸ் த்வா பராம்யஹம் | அஸ்மிந்த்ஸீதந்து மே பிதரஸ் ஸோம்யா: பிதாமஹா: ப்ரபிதா மஹாச்சாநுகைஸ் ஸஹ |

(பித்ருதர்ப்பணமந்த்ரங்கள்மூன்று.)

१. उदीरता मवर उत्परास उन्मध्यमाः पितर स्सोम्यासः । असुं य ईयुः अवृका ऋतज्ञा स्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ।

1. உதீரதா மவர உத்பராஸ உந்மத்யமா: பிதரஸ் ஸ்ஸோம்யாஸ: அஸூம் ய ஈயுரவ்ருகா ருதஜ்ஞாஸ் தே நோவந்து பிதரோ ஹவேஷு |

२. अङ्गिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगव स्सोम्यासः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानां अपि भद्रे सौमनसे स्याम ।

2. அங்கிரஸோ ந: பிதரோ நவக்வா அதர்வாணோ ப்ருகவஸ் ஸோம்யாஸ: | தேஷாம் வயம் ஸுமதௌ யஜ்ஞியாநாம் அபி பத்ரே ஸௌமநஸே ஸ்யாம |

३. आयन्तु नः पितरो मनोजवसोऽग्निष्वात्ताः पथिभि र्देवयानैः । अस्मिन् यज्ञे स्वधया मदन्तु अधिब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान् ।

3. ஆயந்து ந: பிதரோமநோஜவஸோக்நிஷ்வாத்தா: பதிபிர் தேவயாநை: | அஸ்மிந் யஜ்ஞே ஸ்வதயா மதந்து அதிப்ருவந்து தே அவந்த்வஸ்மாந் |

(பிதாமஹதர்ப்பண மந்த்ரங்கள் மூன்று.)

१. ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतं स्वधास्थ तर्पयत मे पितॄन् ॥

२. पितृभ्य स्स्वधाविभ्य स्स्वधा नमः । पितामहेभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः । प्रपितामहेभ्य स्स्वधाविभ्य स्स्वधा नमः । अक्षन् पितरः ।

३. ये चेह पितरो ये च नेह यांश्च विद्म यां उच न प्र विद्म । अग्ने तान् वेत्थ यदि ते जातवेद स्तया प्रत्तं स्वधया मदन्तु ।

1. ஊர்ஜம் வஹந்தீரம்ருதம் க்ருதம் பய: கீலாலம் பரிஸ்ருதம் ஸ்வதாஸ்த தர்ப்பயத மே பித்ரூந்.

2. பித்ருப்யஸ் ஸ்வதாவிப்யஸ் ஸ்வதா நம: பிதாமஹேப்யஸ் ஸ்வதாவிப்யஸ் ஸ்வதா நம: | ப்ரபிதாமஹேப்யஸ் ஸ்வதாவிப்யஸ் ஸ்வதா நம: | அக்ஷந் பிதர:.

3. யே சேஹ பிதரோ யே ச நேஹ யாக்ம்ச்ச வித்ம யாக்ம் உ ச ந ப்ர வித்ம | அக்நே தாந் வேத்த யதி தே ஜாதவேதஸ் தயா ப்ரத்தம் ஸ்வதயா மதந்து |

(ப்ரபிதாமஹதர்ப்பண மந்த்ரங்கள் மூன்று.)

१. मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्न स्सन्त्वोषधीः ।

२. मधु नक्तमुतोषसि - मधुमत्पार्थिवं रजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ।

३. मधुमान् नो वनस्पति र्मधुमाँ अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ।

1. மது வாதா ருதாயதே மது க்ஷரந்தி ஸிந்தவ: | மாத்வீர் நஸ் ஸந்த்வோஷதீ: |

2. மது நக்த முதோஷஸி-மதுமத் பார்த்திவம் ரஜ:; மது த்யௌரஸ்து ந: பிதா |

3. மதுமாந் நோ வநஸ்பதிர் மதுமாந் அஸ்து ஸூர்ய: | மாத்வீர்காவோ பவந்து ந: |

மாதாமஹ வர்க்கத்திற்கும் இவையே மந்த்ரங்கள். மாத்ரு பிதாமஹீ ப்ரபிதாமஹீ மாதாமஹ்யாதிகளின் தர்ப்பணத்திற்கு மந்த்ரமில்லை தூஷ்ணீம் தர்ப்பிப்பது. உட்கார்ந்துகொண்டே இடமுழங்காலிட்டுத தர்ப்பணம் செய்துவிட்டு எழுந்து நின்று,

ओं नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितर स्स्वधायै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो नमो वो य एतस्मिन् लोके स्थ युष्माँ स्तेऽनु येऽस्मिन् लोके मां तेऽनु य एतस्मिन् लोके स्थ यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त येऽस्मिन् लोकेऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासम् ।

ஓம் நமோ வ: பிதரோ ரஸாய நமோ வ: பிதரச் சுஷ்மாய நமோ வ: பிதரோ ஜீவாய நமோ வ: பிதரஸ் ஸ்வதாயை நமோ வ: பிதரோ மந்யவே நமோ வ: பிதரோ கோராய பிதரோ நமோ வோ ய ஏதஸ்மிந் லோகே ஸ்த யுஷ்மாக்ம்ஸ்தேநு யேஸ்மிந் லோகே மாம்தேநு ய ஏதஸ்மிந் லோகே ஸ்த யூயம் தேஷாம் வஸிஷ்டா பூயாஸ்த யேஸ்மிந் லோகே ஹம் தேஷாம் வஸிஷ்டோ பூயாஸம் |

आवाहितान् पितॄन् यथासुखं यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि ॥ येषां न पिता न भ्राता न बन्धुर्नान्यगोत्रिणः । ते तृप्तिमखिला यान्तु मया त्यक्तैः कुशैस्तिलैः ॥

ஆவாஹிதாந் பித்ரூந் யதாஸுகம் யதாஸ்தாநம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி || யேஷாம் நபிதா ந ப்ராதா நபந்துர் நாந்யகோத்ரிண: | தே த்ருப்திமகிலா யாந்து மயா த்யக்தை: குசைஸ்திலை: ||

வேத விண்ணப்பம்

(திருவத்யயநாதிகளில் தொடக்கத்தில் வேதாரம்பமும் சாத்துமுறையில் வேதசாந்தியும்)

(ऋग्वेदः) हरिः ॐ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवं ऋत्विजम् । होतारँ रत्नधातमम ।

(यजुर्वेदः) इषे त्वोर्जे त्वा वायवस्थोपायवस्थ देवो वस्सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मण आ प्यायध्वमघ्निया देवभागमूर्जस्वती: पयस्वती: प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत माऽघशँसो रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वीर्यजमानस्य पशून्पाहि ॥

(सामवेदः) अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । नि होता तत्सि बर्हिषि ॥

(अथर्वणवेदः) शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं यो रभिस्रवन्तु नः ॥

(उपनिषत्) ओमित्यग्रे व्याहरेत् । नम इति पश्चात् । नारायणायेत्युपरिष्टात् । ओमित्येकाक्षरम् । नम इति द्वे अक्षरे । नारायणायेति पञ्चाक्षराणि । एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम् । यो ह वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमध्येति । अनपब्रव स्सर्वमायुरेति । विन्दते प्राजापत्यँ रायस्पोषं गौपत्यम् । ततोऽमृतत्वमश्नुते ततोऽमृतत्वमश्नुत इति । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ **(अथ आपस्तम्बसूत्रम्)** अथ कर्माण्याचाराद्यानि गृह्यन्त उदगयन पूर्वपक्षाहः पुण्याहेषु कार्याणि यज्ञोपवीतिना प्रदक्षिणम् ।

(श्रीरामायणम्) तपस्स्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् । नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥

(श्री विष्णुपुराणम्) पराशरं मुनिवरं कृतपौर्वाह्णिकक्रियम् । मैत्रेयः परिपप्रच्छ प्रणिपत्याभिवाद्य च ॥

(भगवद्गीता) धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः । मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥

(स्तोत्ररत्नम्) नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्ट ज्ञानवैराग्यराशये । नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥

(श्रीभाष्यम्) अखिलभुवनजन्मस्थेमभङ्गादिलीले विनतविविधभूतव्रातरक्षैकदीक्षे ।
श्रुतिशिरसि विदीप्ते ब्रह्मणि श्रीनिवासे भवतु मम परस्मिञ्शेमुषी भक्तिरूपा ॥
पाराशर्यवचस्सुधामुपनिषद्दुग्धाब्धिमध्योद्धृतां संसाराग्निविदीपनव्यपगतप्राणात्मसञ्जीवनीम् ।
पूर्वाचार्यसुरक्षितां बहुमतिव्याघातदूरस्थितामानीतां तु निजाक्षरैस्सुमनसो भौमाः पिबन्त्वन्वहम् ॥

भगवद्बोधायनकृतां विस्तीर्णां ब्रह्मसूत्रवृत्तिं पूर्वाचार्यास्सञ्चिक्षिपुः ; तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणि व्याख्यास्यन्ते—

—* अथातो ब्रह्मजिज्ञासा २. *—

अत्रायमथशब्द आनन्तर्ये भवति । अतश्शब्दो वृत्तस्य हेतुभावे । अधीतसाङ्गसशिरस्कवेदस्याधिगताल्पास्थिरफलकेवलकर्मज्ञानतया संजातमोक्षाभिलाषस्यानन्तस्थिरफलब्रह्मजिज्ञासा ह्यनन्तरभाविनी ॥ ब्रह्मणो जिज्ञासा ब्रह्मजिज्ञासा । ब्रह्मण इति कर्मणि षष्ठी, * कर्तृकर्मणोः कृति * इति विशेषविधानात् । यद्यपि संबन्धसामान्यपरिग्रहेऽपि जिज्ञासायाः कर्मापेक्षत्वेन कर्मार्थत्वसिद्धिः ; तथाऽप्याक्षेपतः प्राप्तादाभिधानिकस्यैव ग्राह्यत्वात् कर्मणि षष्ठी गृह्यते । न च * प्रतिपदविधाना षष्ठी न समस्यते * इति कर्मणि षष्ठ्यास्समासनिषेधश्शङ्कनीयः ; * कृद्योगा च षष्ठी समस्यते * इति प्रतिप्रसवसद्भावात् । ब्रह्मशब्देन च स्वभावतो निरस्तनिखिलदोषोऽनवधिकातिशयासङ्ख्येयकल्याणगुणगणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयते । सर्वत्र बृहत्त्वगुणयोगेन हि ब्रह्मशब्दः ।

बृहत्त्वं च स्वरूपेण गुणैश्च यत्रानवधिकातिशयं सोऽस्य मुख्योऽर्थः ; स च सर्वेश्वर एव । अतो ब्रह्मशब्दस्तत्रैव मुख्यवृत्तः । तस्मादन्यत्र तद्गुणलेशयोगादौपचारिकः, अनेकार्थकल्पनाऽयोगात्, भगवच्छब्दवत् । तापत्रयातुरैरमृतत्वाय स एव जिज्ञास्यः । अतस्सर्वेश्वर एव जिज्ञासाकर्मभूतं ब्रह्म । ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासा । इच्छाया इष्यमाणप्रधानत्वादिष्यमाणं ज्ञानमिह विधीयते । मीमांसापूर्वभागज्ञातस्य कर्मणोऽल्पास्थिरफलत्वादुपरितनभागावसेयस्य ब्रह्मज्ञानस्यानन्ताक्षयफलत्वाच्च पूर्ववृत्तात्कर्मज्ञानादनन्तरं तत एव हेतोर्ब्रह्म ज्ञातव्यमित्युक्तं भवति ॥

(वरदराजस्तवः) श्रीनिधिं निधिमपारमर्थिनामर्थितार्थपरिदान दीक्षितम् ।
सर्वभूतसुहृदं दयानिधिं देवराजमधिराजमाश्रये ॥

(यतिराज विंशतिः) श्रीमाधवांघ्रिजलजद्वय नित्यसेवा प्रेमाविलाशयपराङ्कुशपादभक्तम् ।
कामादि दोषहरमात्मपदाश्रितानां रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

इति प्रारम्भ पद्धतिः ॥ इत उपरि द्राविडवेददिव्यप्रबन्ध सेवा । अथ उपसंहार (शान्ति) पद्धतिः ॥

हरिः ॐ समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यज्जंजम्यते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनं महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानावश्वमभितः सं बभूवतुर्हयो देवानवहदर्वाऽसुरान् वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्त्समुद्रो वा अश्वस्य योनि स्समुद्रो बन्धुः ॥

यद्दर्शपूर्णमासौ यजते । अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति । एतदनुकृति ह स्म वै पुरा । अश्वस्य [illegible] पदेपदे जुह्वति । यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति । [illegible] वा आदित्योऽश्वः । स आहवनीयमागच्छति । तद्विवर्तते । यदग्निहोत्रं जुहोति । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति । एतदनुकृति ह स्म वै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुह्वति ॥

यदेकादशेऽहन्प्रवृज्यते । इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति । यद्द्वादशेऽहन्प्रवृज्यते । सोमो भूत्वा सुत्यामेति । यत्पुरस्तादुपसदां प्रवृज्यते । तस्मादितः पराङमूंल्लोकाँ स्तपन्नेति । यदुपरिष्टादुपसदां प्रवृज्यते । तस्मादमुतोर्वाङिमान्लोकाँ स्तपन्नेति । य एवं वेद । ऐव तपति ॥

तस्यैवात्मा पदवित्तं विदित्वा । न कर्मणा लिप्यते पापकेन । पञ्च पञ्चाशतस्त्रिवृतस्संवत्सराः । पञ्च पञ्चाशतः पञ्चदशाः । पञ्च पञ्चाशतस्सप्तदशाः । पञ्च पञ्चाशत एकविंशाः । विश्वसृजाँ सहस्र संवत्सरम् । एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त । यद्विश्वमसृजन्त । तस्माद्विश्वसृजः । विश्वमेनाननुप्रजायते । ब्रह्मणस्सायुज्यँ सलोकतां यन्ति । एतासामेव देवतानाँ सायुज्यम् । सार्ष्टिताँ सलोकतां यन्ति । य एतदुपयन्ति । ये चैनत्प्राहुः । येभ्यश्चैनत्प्राहुः । ओम् ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी शरीरमिध्ममुरो वेदिर्लोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निः शमयिता दक्षिणा वाग्घोता प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रमग्नीत् यावद्ध्रियते सा दीक्षा यदश्नाति यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो यत्संचरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधो यत्सायंप्रातर्मध्यंदिनं च तानि [illegible]वनानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च

परिवत्सराश्च तेऽहर्गणा: सर्ववेदसं वा एतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै जरामर्यमग्निहोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमस स्सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसोर्महिमानौ ब्राह्मणो विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना । सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥
इति विविधमजस्य यस्य रूपं प्रकृतिपरात्ममयं सनातनस्य ।
स दिशतु भगवानशेषपुंसां हरिरपजन्मजरादिकां समृद्धिम् ॥
यत्र योगेश्वर: कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धर: । तत्र श्रीर्विजयोभूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥
अकृत्रिमत्वच्चरणारविन्द प्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य प्रसीद मद्वृत्तमचिन्तयित्वा ॥

यदि परमपुरुषायत्तं मुक्तैश्वर्यम्, तर्हि तस्य स्वतन्त्रत्वेन तत्सङ्कल्पान्मुक्तस्य पुनरावृत्तिसंभवाशङ्केत्यत्राह—

—* अनावृत्तिश्शब्दादनावृत्तिश्शब्दात् २. *—

यथा निखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानो जगज्जन्मादिकारणं समस्तवस्तुविलक्षणस्सर्वज्ञस्सत्यसङ्कल्प: आश्रितवात्सल्यैकजलधि: परमकारुणिको निरस्तसमाधिकसंभावन: परब्रह्माभिधान: परमपुरुषोऽस्तीति शब्दादवगम्यते ; एवमहरहरनुष्ठीयमानवर्णाश्रमधर्मानुगृहीततदुपासनरूपतत्समाराधनप्रीत: उपासीनाननादिकालप्रवृत्तानन्तदुस्तरकर्मसञ्चयरूपाविद्यां विनिवर्त्य स्वयाथात्म्यानुभवरूपानवधिकातिशयानन्दं प्रापय्य पुनर्नावर्तयतीत्यपि शब्ददेवावगम्यते । शब्दश्च * स खल्वेवं वर्तयन्यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तते * इत्यादिक: । तथा च भगवता स्वयमेवोक्तम् * मामुपेत्य पुनर्जन्म दु:खालयमशाश्वतम् । नाप्नुवन्ति महात्मानस्संसिद्धिं परमां गता: ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोका: पुनरावर्तिनोऽर्जुन । मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ * इति । नचोच्छिन्नकर्मबन्धस्यासंकुचितज्ञानस्य परब्रह्मानुभवैकस्वभावस्य तदेकप्रियस्यानवधिकातिशयानन्दं ब्रह्मानुभवतोऽन्यापेक्षातदर्थारम्भासंभवात्पुनरावृत्तिशङ्का । न च परमपुरुषस्सत्यसङ्कल्पोऽत्यर्थप्रियं ज्ञानिनं लब्ध्वा कदाचिदावर्तयिष्यति ; स एवमाह * प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रिय: । उदारास्सर्वे एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ॥ आस्थितस्सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् । बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते । वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभ: इति ।

सूत्राभ्यासश्शास्त्रपरिसमाप्तिं द्योतयति । इति सर्वं समञ्जसम् ॥ इति श्रीभगवद्रामानुजविरचिते शारीरकमीमांसाभाष्ये चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थ: पाद: । समाप्तश्चाध्याय: । शास्त्रं च परिसमाप्तम् ॥

रामानुजांघ्रिशरणोऽस्मि कुलप्रदीपस्त्वासीत्स यामुनमुनेस्स च नाथवंश्य: ।
वंश्य: पराङ्कुशमुने: स च सोऽपि देव्या दासस्तवेति वरदास्मि तवेक्षणीय: ॥
विज्ञापनं यदिदमद्य तु मामकीनमङ्गीकुरुष्व यतिराज दयाम्बुराशे ।
अज्ञोऽयमात्मगुणलेशविवर्जितश्च तस्मादनन्यशरणो भवतीति मत्वा ॥

இதற்குமேல் திவ்ய ப்ரபந்த சாத்துமுறை.

நித்யாநுஷ்டான பகுதி முற்றிற்று.

'लिबर्टी' मुद्रणालये मुद्रित:, चेन्नपुरी–१.